

instituisse Ecclesias, nisi eos quos Venerabilis Apostolus Petrus, aut ejus successores constituerunt Sacerdotes? Aut legant, si in iis provinciis alius Apostolorum invenitur aut legitur docuisse. Quod si non legunt, quia nusquam inveniunt, oportet eos hoc sequi, quod Ecclesia Romana custodit, à qua eos principium accepisse non dubium est: ne dum peregrinis assertionibus student, caput institutionum videantur omittere. Quid clarius? At cum ad hos Ecclesiæ jure pertinere censerentur à quibus primò institutæ fuerant: ideoque Cyprii ab authoritate Patriarchæ Antiocheni se immunes esse probare volentes, hac ratione usi sint, quod à sancto Barnaba Apostolo, non autem à Divo Petro, aut ejus successore Patriarcha Antiocheno, fidem accepissent: haud dubius infero hæc diœceses ad Patriarchatum Romanum jure spectasse. Subjungam ex ^a Sulpitii Severi historia Ecclesiastica, ubi de Concilio Ariminensi scribit, Occidentales Episcopos Illyricum, Italiam, Africam, Hispaniam & Gallias obtinuisse: Ita missus, inquit, & per Illyricum, Italiam, Africam, Hispanias, Galliasque Magistris Officialibus, acciti ac coacti quadringenti & aliquanto amplius Occidentales Episcopi Ariminum convenere. Nec non repetam ex D. Augustino libro contra Iulianum nunc citato earumdem diœceseon Episcopos Occidentalibus annumerari.

Ac licet vix ullum reperiri posse mihi persuadeam, qui talis authoritatis testibus auditis, de hac veritate licet certissima dubitare audeat, eam tamen innumeris actibus Romanorum Pontificum, quasi tot demonstrativis jurisdictionis Patriarchalis, quam in singulis hæc diœcesibus exercuerunt, argumentis, facillime probabo per inductionem. Etenim ad quid Liberius dicitur Episcopus Italiæ ^b apud Socratem, nisi quia penes Romanum Pontificem erat rerum Ecclesiasticarum, quibus aliquid inerat momenti, per illam administratio? Et quis apud summorum Pontificum Epistolas non observavit, nullam hos majorem sollicitudinem habuisse, quam Ecclesiarum ac Episcoporum Italiæ? Unde nec in hac veritate probanda immorabimur. Sed ut de aliis regionibus dicamus, ac primum de Gallia; clarè patet apud ^c Zosimum in epistolis, hunc sibi istius diœcesis majora negotia reservasse, dum ait: *Ad Arelatensis Antistitis notitiam, si quod illic negotium emerferit, referri censuimus; nisi magnitudo causæ etiam nostrum requirat examen.* Sed quibus ignotum est hujus sedis Episcopos Vicarios fuisse Romanorum Pontificum per Gallias à tempore Zosimi Papæ ad Gregorium magnum usque? Hinc est, quod Pelagius primus hæc ^d ad Sapaudum Arelatensem scribebat: *Majorum nostrorum, operante Dei misericordia, cupientes inherere vestigiis, & eorum actus divino examine in omnibus imitari: Charitati tue per universam Galliam sanctæ sedis Apostolicæ, cui divina gratia præsidemus, vices injungimus.*

Idem de Hispania non minus facile probabitur, cum & in ea Romani Pontifices Vicarios habuerint, ut ex eorum patet Epistolis. Simplicius hæc ad Zenonem Hispalensem Episcopum ^e scribebat: *Talibus idcirco gloriantes indicis, congruum duximus Vicaria sedis nostræ te authoritate fulciri: cujus vigore munus, Apostolicæ institutionis decreta, vel sanctorum terminos Patrum nullatenus transcendendi permittas.* Penè similia scribit Hormisda Pontifex ad Ioannem Tarraconensem his ^f verbis: *Et quia per insinuationem dilectionis tuæ, hujus est nobis viæ patefacta providentia, remuneramus sollicitudinem tuam, & servatis privilegiis Metropolitanorum, vices vobis Apostolicæ sedis eatenus delegamus, ut inspectis istis, sive ea quæ ad Canones pertinent, sive ea quæ à nobis sunt nuper mandata, serventur.*

De magna Britannia haud ulla dubitatio esse potest, cum ex venerabili Beda, ^g Palladius ad Scotos in Christum credentes, à Pontifice Romanæ Ecclesiæ Cælestino, primus missus sit Episcopus. Et ex eodem, ^h Gregorius vir, ut ipse inquit, *doctrina & actione præcipuus, pontificatum Romanæ & Apostolicæ sedis sortitus, divinoque admonitus instinctu, adventus verò Anglorum in Britanniam anno circiter centesimo quinquagesimo, miserit servum Dei Augustinum, & alios*

^a Sulp. Sever. lib. 2. hist. Eccl.

X.
ITALIA EX ROMANO PATRIARCHATU.

^b Liberius apud Socr. lib. 4. c. 11. *Λιβέριος ἐπίσκοπος τῆς Ἰταλίας.*

^c Zosim. epist. 5.

^d Pelag. 1. ep. ad Sap. Arel.

XI.
HISPANIA EX ROMANO PATRIARCHATU.
^e Simp. ep. ad Zen. Hisp.

^f Hormisda ep. 24. ad Io. Tarracon.

XII.
MAGNA BRITANIA EX ROMANO PATRIARCHATU.
^g Beda lib. 1. cap. 13. hist. Anglic.
^h Idem eod. l. plu. c. 23.